ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ପାଞ୍ଚ

ସୁସମାଚାରର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ଷ୍ଟେଫନଙ୍କୁ ପଥରମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ଗତ ଲେଖାରେ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଯିହୂଦୀମାନେ କ୍ରୁଶରେ ସୁସମାଚାରକୁ "ସିଲ୍ କରି ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ" କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ଷ୍ଟେଫନଙ୍କୁ ପାଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାବେଳେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ। ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ? ନିଶ୍ଚୟ, ସେହି ଇତିହାସର ତର୍କବିତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁସମାଚାରର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ହିଁ ସେମାନେ ଉପେକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ଷ୍ଟେଫନଙ୍କୁ ପାଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଘଟଣାବଳୀ ସୁସମାଚାରର ଏକ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

> "ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଜାଣୁ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ସୁସମ୍ବାଦ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି। ଅଧିକ ଗଭୀର ଏବଂ ଅଧିକ କୋମଳ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ଆଲୋକର ଲୋକରୁ ଆସିଥିବା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱମାନେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ନିମନ୍ତେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଛି। ବେଥଲେହେମର ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଏକ ଅଗଣିତ ସମୁଦାୟ ସମାବେଶ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଜଗତକୁ ଏହି ଆନନ୍ଦମୟ ସମ୍ବାଦ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସଙ୍କେତର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଇସ୍ରାଏଲର ନେତାମାନେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମର ସୁସମ୍ବାଦ ଘୋଷଣା କରିବାର ଆନନ୍ଦରେ ଅଂଶୀ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଉପେକ୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି।" The Desire of Ages, 47.

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମରୁ ସ୍ତିଫନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ସୁସମାଚାରର କ୍ରମାଗତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କ୍ରମାଗତ ଥିଲା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା, "ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରିବା" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ଘଟଣାକୁ ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ—କ୍ରୁଶରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦ୍ଦା ଛିଣ୍ଡିଗଲା, ଏବଂ ସ୍ତିଫନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ—ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୁଏ। ପର୍ଦ୍ଦାର ଛିଣ୍ଡିଯିବା ଏହାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଦେବଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା ରହିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ସ୍ତିଫନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେବଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାର, ପଦ ଏକରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ସମାପ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ସମାପ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> "ଯେ ପ୍ରତିଶୋଧ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିଲା, ତାହା କେବଳ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇପାରୁଥିଲା; ଏବଂ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ନଗରୀ ଉପରେ ନିର୍ମିଳିତ ହେବାବେଳେ, ସେ କେବଳ ତାହାର ବିନାଶକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସମଗ୍ର ଜଗତର ବିନାଶକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ଯେପରି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବିନାଶ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଜଗତକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସର୍ବନାଶ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରାଯିବ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଦେଖିଥିଲେ। ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଦିନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଭୟାବହ ଭାବରେ।" Review and Herald, December 7, 1897.

କ୍ରୁଶରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଧ୍ୱଂସ ହେବାରୁ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ହିଁ ତାହାକୁ ରୋକିଥିଲା।

> "ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିବାରେ ଯେରୁଶାଲେମର ନାଶ ଅନ୍ତ ର୍ନିହିତ ଥିଲା। କାଲ ୍ୱରୀ ଉପରେ ଝରାଯାଇଥିବା ସେହି ରକ୍ତ ଏମିତି ଏକ ଭାର ହେଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ଜଗତ ପାଇଁ ଓ ଆସନ୍ତ ।

> ଜଗତ ପାଇଁ ବିନାଶରେ ବୁଡାଇଦେଲା। ସେହିପରି ମହା ଅନ୍ତ ିମ ଦିନରେ ମଧ   ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ର ହକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ   ଉପରେ ବିଚାର ପତିତ ହେବ। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ , ସେମାନଙ୍କ ର ବିଘ୍ନ ର ଶୈଳ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ   ପାଖରେ ପ୍ର ତିଶୋଧକାରୀ ପର୍ବତରୂପେ ପ୍ର କାଶିତ ହେବେ। ତାଙ୍କ   ମୁଖମଣ୍ଡ ଳର ମହିମା, ଯାହା ଧର୍ମୀମାନଙ୍କ   ପାଇଁ ଜୀବନ, ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ   ପାଇଁ ଭସ୍ମ କାରୀ ଅଗ୍ନ ି ହେବ। ଅସ୍ୱ ୀକୃତ ପ୍ରେ ମ ଓ ତୁଚ୍ଛ   ଗଣାଯାଇଥିବା ଅନୁଗ୍ର ହର କାରଣରୁ ପାପୀ ବିନଷ୍ଟ   ହେବ।" The Desire of Ages, 600.

କ୍ରୁଶର ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଆଣିନଥିବାରେ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟାହିଁ ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲା।

> "ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହେବା ପରେ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଭୁ ସେହି ସହର ଏବଂ ଜାତି ଉପରେ ନିଜ ବିଚାରମୂଳକ ଦଣ୍ଡକୁ ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଅଦ୍ଭୁତ ଥିଲା।" The Great Controversy, 27.

ମନ୍ଦିରର ଶେଷ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ କହିଥିବା ଉଜାଡ଼ କରିଦେବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଯିବାକୁ। ପ୍ରଥମ ଥର ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯିହୂଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଘରକୁ ଚୋରମାନଙ୍କର ଗୁହା କରିଦେଇଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଥର ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘର" ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। କ୍ରୁଶବିଧା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ସେହି ମନ୍ଦିର—ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରୁଶବିଧା ସମୟରେ ପର୍ଦା ଛିନ୍ନିତ ହେବାକୁ ଥିଲା—ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଘର ବୋଲି ପରିଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଘର ବୋଲି ନୁହେଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବେ ସେହି ଘୋଷଣା କଲେ, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ସେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ କୃପା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି।

> ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ଶାସକମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି କଥା, "ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୃହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି" (ମାଥିଉ 23:38), ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା। ସେମାନେ ନିର୍ଲିପ୍ତତାର ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି କଥାମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ସେ ପ୍ରଶ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପୁନଃପୁନି ଉଠୁଥିଲା। ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିପଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଉଛି ବୋଲି ଲାଗୁଥିଲା। ଯେ ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିରଟି ଜାତିର ଗୌରବ ଥିଲା, ସେହି ମନ୍ଦିର କି ଶୀଘ୍ରେ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ ହେବ?...
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିନାଶର ଏକ ଚିହ୍ନ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ କିପରି ପଳାଇବାକୁ ହେବ ସେଥିବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ: 'ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସେନାଦଳମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବ ଯେ ତାହାର ଉଜାଡ଼ ହେବାର ସମୟ ନିକଟ ଆସିଛି। ତେବେ ଯେମାନେ ଯିହୁଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାହାରିଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାକୁ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଏହି ସବୁ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯେପରି ଲିଖିତ ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ।' ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ, ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, ଏହି ସଚେତନବାଣୀକୁ ମାନିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ସେହି ସଚେତନବାଣୀକୁ ମାନିଥିଲେ, ଏବଂ ନଗରର ପତନରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇନଥିଲେ।" The Desire of Ages, 628, 630.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଇସ୍ୱୀ ସନ 31 ରେ କ୍ରୁଶରେ ନିହତ କରାଗଲା, ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପରେ, ଇସ୍ୱୀ ସନ 70 ରେ, ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷର ଘେରାଉ ପରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଧ୍ୱଂସ ହେଲା। ଯଦି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅ, ପଦ ଚବିଶରେ ଚିହ୍ନିତ ସତ୍ତର ସପ୍ତାହ ଭାବରେ ଆହୁରି ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା, ତେବେ ଇସ୍ୱୀ ସନ 31 ରେ କ୍ରୁଶ ସମୟରେ ଯେରୁଶାଲେମ କିପରି ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥାଇପାରେ? ଏହି ପ୍ରତୀତ ଅସଙ୍ଗତିଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରେ? ସବୁଠାରୁ ସହଜ ସମାଧାନ ହେଉଛି କେବଳ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା, ଯେ ସତ୍ତର ସପ୍ତାହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ନେଇ କଥା ଆସିଲେ, ତାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସମାପ୍ତି ଭାବେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଇତିହାସର ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାବେଳେ ଏହା ଯେକୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାକୁ ଦୂର କରିଦେଏ। ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି।

ଯଦି ପେନ୍ତେକୋଷ ବାବିଲୋନ୍‌ରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡକୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଉଥିବା ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତେବେ କାହିଁକି ପେନ୍ତେକୋଷର ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ସୁସମ୍ବାଦ୍ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ସ୍ତିଫାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ—ଏଥିରୁ କେଉଁଟି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଚିହ୍ନ? ଯଦି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଏକ କଳିସିଆ ହିସାବରେ ରହିବା ବନ୍ଦ କରେ, ତେବେ ୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମନ୍ଦିରର ବିନାଶ କି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମନ୍ଦିରର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା? ଯାହା କିଛି ପ୍ରତୀତ ଅସଙ୍ଗତି ପରି ଦେଖାଯାଇପାରେ, ତାହା "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ ହୁଏ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରୟୋଗକୁ କାର୍ଯ୍ୟରତ କରାଯାଏ, ଆମେ ଯେ ସୀମାଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ସମାନ ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମରୁ ହୁଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଶେଷ ହୁଏ। ବପ୍ତିସ୍ମ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ; ଏହିପରି, ସେହି ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ତାହାର ଶେଷ ସହିତ ଏକାକାର ଅଟେ। ସେହି ଅବଧିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁସମାଚାରକୁ କେବଳ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେହି ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଶେଷ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସ୍ତିଫେନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶେଷ ହୁଏ। ସେହି ଅବଧିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ କେବଳ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

ସେହି ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡ, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାଳା, ସେମାନଙ୍କୁ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରାଯିବାକୁ ହେବ। ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ରହିଛି, କାରଣ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ଇତିହାସ ଏକେଇ ଅଟେ। ଉଭୟ ଅବଧିର ଦୀର୍ଘତା ସମାନ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବଧିରେ କରାଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମାନ। ଯିହେଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ସତ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା। ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "truth" ତିନୋଟି ହିବ୍ରୁ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ତାହାପରେ ତେରୋତମ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ତାହାପରେ ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଶେଷ ଅକ୍ଷର—ଏମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗରେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "truth" ଗଠିତ ହୁଏ।

ଉଭୟ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଧର ଅବଧିମାନଙ୍କରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହି ପ୍ରଥମ ଅବଧିର ଶେଷରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଛନ୍ତି। ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧିର ଶେଷରେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ତେର ସଂଖ୍ୟା ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଉଭୟ ଅବଧିରେ—ସୁସମାଚାର ବାର୍ତ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧିରେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା—ଖୁଣ୍ଟିନାଟି ତର୍କ କରୁଥିବା ଯିହୂଦୀମାନେ ସୁସମାଚାରର ବାର୍ତ୍ତା ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।

ଉଭୟ କାଳଖଣ୍ଡ ସମାନ ଅବଧିର, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ସୁସମାଚାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ଦୁଇ କାଳଖଣ୍ଡକୁ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବରେ ଏକତ୍ର ଆଣାଯିବାକୁ ଅଛି। "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ପଦ୍ଧତି। ଏହା ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତି, ଏବଂ ସେହି ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ଚିହ୍ନିତ ଓ ସ୍ଥାପିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧ କରେ।

> ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞ ାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷ ା ବୁଝାଇବେ? ସେମାନେ କି, ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛୁଟିଯାଇଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସ୍ତ ନପାନରୁ ଅଲଗା କରାଯାଇଛନ୍ତ ି। କାରଣ ଆଜ୍ଞ ା ଉପରେ ଆଜ୍ଞ ା, ଆଜ୍ଞ ା ଉପରେ ଆଜ୍ଞ ା; ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି, ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି; ଏଠାରେ ଥୋଡ଼ା, ସେଠାରେ ଥୋଡ଼ା; କାରଣ ସେ ତତଲାଉଥିବା ଓଠ ଓ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ୁ କହିବେ। ଯାହାଙ୍କ ୁ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ର ାମ, ଯାହା ଦ୍ୱ ାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତ କୁ ବିଶ୍ର ାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛ ା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ଆଜ୍ଞ ା ଉପରେ ଆଜ୍ଞ ା, ଆଜ୍ଞ ା ଉପରେ ଆଜ୍ଞ ା; ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି, ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି; ଏଠାରେ ଥୋଡ଼ା, ସେଠାରେ ଥୋଡ଼ା ହେଲା; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗ ିଯାଆନ୍ତୁ , ଫାନ୍ଦ ରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ ,

> ଏବଂ ଧରାପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯିଶାୟ 28:9–13।

ଯିଶାୟାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ସେହି ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। ସେହି ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ, "ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତା" (ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା), ଯାହାକୁ ସେମାନେ "ଶୁଣିବାକୁ" ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ଜିନିଷଟି ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ "ଯିବାକୁ, ଏବଂ ପଛକୁ ପଡ଼ିଯିବାକୁ, ଏବଂ ଭଙ୍ଗିଯିବାକୁ, ଏବଂ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବାକୁ, ଏବଂ ଧରା ପଡ଼ିବାକୁ" କାରଣ ହୁଏ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ଜିହ୍ୱା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଏଲିୟା, ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଓ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ସେମାନଙ୍କର ନିଜନିଜ ଇତିହାସର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱମୂଳକ ପାଠଶାଳାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲେ। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା, ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ ଯାହା "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା"ର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଧକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଧ ଉପରେ ରୋପଣ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆଲୋକ ପାଉଁ, ଯାହା ଅନ୍ୱେଷଣଶୀଳ ମନରେ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇପାରୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତୀତ ବିସଙ୍ଗତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାଏ। ସେହି ସପ୍ତାହଟି ସେହି ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଚୁକ୍ତି ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ଓ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତା, ଏବଂ ସ୍ତିଫନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତରାଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁ—ଏସବୁ ରକ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଉଭୟ ରେଖା ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ରେଖାମାନେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି।

"ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ, ବପ୍ତିସ୍ମ ଏବଂ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତା ପ୍ରଥମ ପଥଚିହ୍ନ ଅଟେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତା ଓ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଶେଷ ପଥଚିହ୍ନ ଅଟେ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ରେଖାରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ କ୍ରୁଶ ଏବଂ ସ୍ତିଫନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ମିଖାଏଲଙ୍କ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ଯିହୂଦୀମାନେ ସୁସମାଚାରକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ମୋହର ଲଗାଇଥିବାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ସ୍ତିଫନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଦୁଇଟି ରେଖାକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଅଟେ। ତିନି ଦିନ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ ଭାବେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଦ୍ରିତମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି। 1 Corinthians 15:20.

ପାସ୍ଓଭର ଓ ତୃତୀୟ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଅଖମିରି ରୁଟିର ପର୍ବର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଅଖମିରି ରୁଟି "ଉଠେ" ନାହିଁ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନରେ ଉଠିନଥିଲେ; ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଉଠିଥିଲେ। "ଲାଇନ୍ ଉପରେ ଲାଇନ୍" ପ୍ରୟୋଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଷ୍ଟେଫନ ଏକାସାଥିରେ ମରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଫଳର ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଏକ କ୍ରମ ଥିବାରୁ ଷ୍ଟେଫନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମାନୁସାରେ: ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମ ଫଳ; ପରେ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 15:22।

ବସନ୍ତ ଋତୁର ପର୍ବଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ କରିହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଏହି ଅର୍ଥରେ, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳିବାର ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋଉମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁସମାଚାରକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ। "ବାବିଲୋନ" ଶବ୍ଦଟି "ବାବେଲ" ଶବ୍ଦର ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବିଭ୍ରାନ୍ତି; କାରଣ ବାବେଲର ପତନ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ଭାଷାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ଈଶ୍ୱର ସୁସମାଚାରକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଭାଷାମାନଙ୍କର ବିଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି। ଏହିପରି, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମରେଖିତ ହୁଅନ୍ତି।

ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭାଷାମାନଙ୍କର ଦାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ତଥାପି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ସୀମିତ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ରେଖାକୁ ଏକାତ୍ମ କରାଯାଏ, ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 34 ମସିହାରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ତେଫାନଙ୍କୁ ପଥରମାରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାପରେ ସୁସମାଚାର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବହନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁସମାଚାରକୁ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି।

ସ୍ତିଫନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ "ତାଙ୍କର ଆଗମନବେଳେ" ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ସପ୍ତାହମାନଙ୍କର ପର୍ବର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ପର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଯାହା ସିନାୟରେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିବା ଘଟଣାକୁ ସ୍ମରଣ କରେ।

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ କ୍ରୁଶ ସହିତ ସମରେଖିତ ହୁଏ; କାରଣ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ, ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ୍ କ୍ରୁଶ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ପରେ ଯେ ନିରାଶା ଆସିଥିଲା, ତାହା ସହିତ ସମରେଖିତ କରିଛନ୍ତି। କ୍ରୁଶ ଓ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨—ଉଭୟେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବଛାୟା ଅଟନ୍ତି। ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ କ୍ରୁଶର ବାଉନ ଦିନ ପରେ ଆସିଥିଲା। ପାସଓଭର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କ୍ରୁଶ, ପର୍ବମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦୂତ ମିଶରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଥିବା ରାତିଠାରୁ ଆଇନ ଦିଆଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାନ୍ତି। ଯଦିଓ ପର୍ବମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟତା ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ସମ୍ବଦ୍ଧ। ଏହିପରି, ପାସଓଭରରୁ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଉନ ଦିନକୁ ଗୋଟିଏ ଏକକ ୱେମାର୍କ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସଠିକ୍ ଅଟେ।

ଏହି କାରଣରୁ, କ୍ରୁଶ, ସ୍ତିଫନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ପେନ୍ତେକଷ୍ଟ—ଏହି ସବୁ ମିଶି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବଛାୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନ ଉପରେ କ୍ରମୋନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡକୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବା ଆରମ୍ଭ କରେ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ପହଞ୍ଚିଲା, ଯଦ୍ୟପି ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ କୃପାରେ ମନ୍ଦିର ଓ ନଗରର ପ୍ରକୃତ ବିନାଶକୁ କ୍ରୁଶ ପରେ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବିଳମ୍ବିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସେହି କ୍ରମୋନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ "ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ।"

ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ରେଖାରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିୟମକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଆମେ ଏକ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ଦେଖୁଛୁ, ଯାହା ସେହି ଇତିହାସ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯେଉଁଥି ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ରବିବାର ଆଇନକୁ "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା" ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ସରାସରି ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଯେମାନେ ତିନି ଓ ଅର୍ଧ ବର୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ।

ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଯୀଶୁ ଓ ସ୍ତିଫନ ଉଭୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; କାରଣ "line upon line," ଅନୁସାରେ ସ୍ତିଫନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବରେ, ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ନିବେଦନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏକଟି ଥିଲା ଦୋଷହୀନ ଏକ ମେଷଶାବକ, ଓ ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା ଯବର ଏକ ନିବେଦନ। ଯବ ଆସନ୍ତା ଶସ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ମେଷଶାବକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସ୍ତିଫେନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ ଯେମାନେ ପଛରେ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ଯବ ସେହି ଶସ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ଯାହା ପଛରେ ଆସିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ,

ତାହାପରେ ସେମାନେ ବଧ କରାଗଲେ, ଏବଂ ପୁନଃ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ର ପୂର୍ବଚିହ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଫଳ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଫଳ ଅଟନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସିଓନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ମେଷଶାବକ ଠିଆ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଜଣ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲିଖା ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେପରି ବହୁ ଜଳର ସ୍ୱର, ଏବଂ ଯେପରି ମହା ମେଘଗର୍ଜନର ସ୍ୱର; ଏବଂ ମୁଁ ବୀଣାବାଦକମାନଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବୀଣା ବଜାଉଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ, ଚାରିଜଣ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଏକ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ସେହି ଗୀତ ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି କରିନଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠିକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟତା ପାଇଯାଇନଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:1–5।

ପ୍ରଥମ ଫଳର ପର୍ବରେ ଯବର ଅର୍ପଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଫସଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ୩୪ ମସିହାରେ ସ୍ତିଫାନ ୩୧ ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପରେ ଆସିଥିଲେ, ଯଦିଓ "line upon line," ସେମାନେ ଏକେ waymark ଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ହତ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ତିଫାନ ଥିଲେ ଯବ। ପୌଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ" ହେଉଛନ୍ତି "ଯେମାନେ ନିଦ୍ରାଗତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଫଳ," ଏବଂ ପରେ "ତାଙ୍କ ଆଗମନବେଳେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେମାନେ।" ଏକ ଶତ ଚଉଁଚାଳିଶ ହଜାର ପ୍ରଥମ ଫଳ, ଏବଂ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯେମାନେ "ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେଉଁଠି ସେଠି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି।"

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂକମ୍ପ"ର ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ, ଯେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ତିନି ଓ ଆଧା ବର୍ଷ ଧରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିଥିଲେ, କେବଳ ହତ୍ୟା ହୋଇ ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେମାନେ ସ୍ତିଫନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ, ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ। ତେଣୁ, ଅତଳଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ପଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତାହାର "ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନ" ପରେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ଏକେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ଆରୋହଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ସାବଧାନତାପୂର୍ବକ ରୂପରେଖିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏଥିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ତିଫନଙ୍କ ଶାବ୍ଦିକ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟା ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲେ; ଏହିପରି ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ସଂପାଦିତ ହେଉଥିବା ଏକ ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଲାଓଦିକିୟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଏକ କଥା ନିଶ୍ଚିତ: ସେହି ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ଯେମାନେ ଶୈତାନଙ୍କ ପତାକା ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟବଳୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଚେତାବନୀ ଏବଂ ତାଡନାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେବେ।"

> "ଅଧିକତର ସମର୍ପଣ ଏବଂ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ସେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ଏହା ଅବିରତ ଭାବେ କରାଯିବ। ଯେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୟତାନଙ୍କ ର ପରାମର୍ଶକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଜଣ ନିଜମାନଙ୍କ ସଚେତନତାକୁ ଫେରି ପାଇବେ। ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏମିତି କେତେକ

ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା ସତ୍ୟ କୁ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବାକୁ ହେବ। ସେମାନେ ଯଦି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ସହକର୍ମୀ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯଦି ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରର ରାଜକୁମାରଙ୍କ କଳା ପତାକା ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।"

"ମୋତେ କୁହିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସତ୍ୟ ମାନବମନରେ ଅଧିକାଧିକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଉଛି। ଏକ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବେ। ବୁଝିବାରେ ଏକ ବିକାଶ ହେବ, କାରଣ ସତ୍ୟ ନିରନ୍ତର ବିସ୍ତାର ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ। ସତ୍ୟର ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଭାବକ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଧିକ ସନ୍ନିକଟ ଏବଂ ତଥାପି ଅଧିକ ସନ୍ନିକଟ ସାନ୍ନିଳନରେ ଆସିବେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅବିରତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି। ଯେପରି ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କଲେ ଦେହ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପାଏ, ସେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ବଚନକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଟିରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ପ୍ରଭାତର ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯେପରି ଦେହ ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କଲେ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପାଏ।"

"ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟ ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରି, ମରୁଭୂମି ମାଧମରେ କନାନକୁ ନେଇଯିବାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ଆମେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ମଧ ବୁଝୁ ନାହୁଁ।"

"ସୁସମାଚାରରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଦିବ୍ୟ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସଂଗ୍ରହ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଯିହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କରିବୁ, ଏବଂ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅନୁଭବ କରିବୁ। ସତ୍ୟର ଆମର ଅନ୍ୱେଷଣ ଏଯାବତ୍ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି। ଆମେ କେବଳ କିଛି ଆଲୋକର କିରଣ ମାତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରିଛୁ। ଯେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ବାକ୍ୟର ଛାତ୍ର ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ଯିହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ମନ୍ଦିର-ସେବା ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ମହାନ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସାଂସାରିକ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ, ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଆବୃତ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଯେ ବିଧାନମାନ ଦେଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।" Spalding and Magan, 305, 306.